

การศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษาที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แก้ไขเพิ่มเติม 2556

THE STUDY OF THE ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LANGUAGE SUBJECTS OF
PHRAPARIYATTITHAM SECONDARY SCHOOL STUDENTS WITH DIFFERENT LEVELS OF
EDUCATION AND VARIOUS PARENT'S OCCUPATIONS, DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION
BASED ON BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E.2551 AMENDED B.C. 2556

ศุภชัย ลือคำหาร¹ บุญมี พันธุ์ไทย² และจุฑาภรณ์ มาสันติเยะ³

Supachai Luekamhan¹, BoonmeePanthai², and Chuthaphon Masantiah³

¹สาขาวิชาการประเมินและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ 086 305 5762 Email: Sluekamhan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่ม 1 และ (2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่ม จำนวน 331 รูป เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดเจตคติซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ 0.86 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สถิติบรรยายโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) การวิเคราะห์สถิติอ้างอิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) โดยใช้สถิติ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 1 โดยภาพรวมด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.11 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วย และด้านประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.13 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วย

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=4.213, Sig=.006$)

คำสำคัญ : เจตคติ, โรงเรียนพระปริยัติธรรม, วิชาภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to 1) study attitude toward English course of Phrapariyattitham secondary school students, 2) make a comparison average score on attitude toward english language subjects of phrapariyattitham secondary school students with different levels of education and various parent's occupations. Sample was 331 students acquired by simple sampling method. The research instrument was rating scale which reliability was found .86. Research data was conducted by descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential statistics (Two-way ANOVA).

The research finding was as follows:

1. The mean of attitude toward English course among Phrapariyattitham secondary school students was generally acceptable. In the domain of general knowledge of English course was found 4.11 out of 5. Similarly, the domain of benefit of English was found slightly higher at 4.13 out of 5.

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดประเมินและการวิจัยทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. Make a comparison average score on attitude toward english language subjects of phrapariyattitham secondary school students with different levels of education and various parent's occupations, exhibited average score on different attitude toward english course at statistical significance level of .05. ($f=4.213$, $sig=.006$).

Keywords : Attitude, Phrapariyattitham secondary school, English course

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษาที่วัดโดยพระสงฆ์ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาให้แก่พระภิกษุสามเณรได้เล่าเรียนวิชาพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมของคณะสงฆ์ควบคู่ไปกับวิชาสามัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยโรงเรียนมีสถานภาพเป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2548 จัดเป็นโรงเรียนในระบบเช่นเดียวกับรูปแบบโรงเรียนของรัฐและเอกชนทั่วไป ซึ่งคณะสงฆ์โดยมหาเถรสมาคมได้ออกประกาศมหาเถรสมาคมว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีการบริหารจัดการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากำหนด ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ระดับ หรือ 2 ช่วงชั้น คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายจัดเป็นโรงเรียนในระบบเช่นเดียวกับรูปแบบโรงเรียนของรัฐและเอกชนทั่วไป โดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 8 กลุ่มสาระ และมีวิชาเฉพาะ ที่กำหนดให้นักเรียนคือพระภิกษุสามเณรต้องเรียนตามนโยบายของคณะสงฆ์ โดยมหาเถรสมาคม คือ วิชาภาษาบาลี และวิชาพระพุทธศาสนา อันประกอบด้วยพุทธประวัติ ธรรมวินัย และศาสนปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาหลักพระพุทธศาสนาในคัมภีร์พระไตรปิฎกสามารถนำไปเป็นเครื่องมือเผยแผ่พระพุทธศาสนา อันเป็นหน้าที่สำคัญของพระภิกษุสามเณร ในฐานะที่เป็นศาสนทายาทผู้สืบทอดพระพุทธศาสนา (คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา, 2557, หน้า 1)

อย่างไรก็ดีสาระการเรียนรู้ในกลุ่มภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในรายวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน แต่ก็พบสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักเพราะขาดต้นแบบของเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวันของเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในขณะที่ชนชั้นสูง จะมีโอกาสได้สัมผัสกับคนต่างชาติในสังคม และมีโอกาสที่จะมีอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย เช่นได้เรียนรู้ในโรงเรียนเอกชนที่มีความพร้อมในการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งเด็กที่อยู่ในระดับชั้นสูงนี้จึงมีโอกาที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี (พรชูลีอาวอรุ่ง, 2541:54) ซึ่งครูเป็นปัจจัยหลักที่มีบทบาทต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี รวมถึงเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

จากการศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติการเรียนภาษาต่างประเทศพบว่า มี 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน** โดย Bialystock และ Frolich (1978) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาที่สอง พบว่าวิธีการเรียนรู้ ความถนัด และเจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขณะที่ Gardner (1985) กล่าวถึงใน ทิพรัตน์ (2534 : 51-52) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษา ซึ่งพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงจะพัฒนาเจตคติเชิงบวกได้มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า (2) **รูปแบบการสอนของครู** โดยรุ่งสุรีย์ สิงหาราช (2543) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนกับครูแกนนำ และครูที่สอนแบบปกติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนเรียน และนักเรียนที่เรียนกับครูแกนนำและครูที่สอนแบบปกติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกับครูที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) **การเลี้ยงดูของครอบครัว** โดยสุภาณี สนธิรัตน์และคนอื่นๆ (2541 : 373) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เจตคติ ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นกลุ่มสังคมที่สำคัญที่สุด ถือได้ว่าเป็นแหล่งแรกสุดที่ให้การเรียนรู้ทางสังคม เจตคติที่ปลูกฝังในแต่ละคนนั้นย่อมเป็นสิ่งคงทน

มากที่สุดภายในครอบครัวพ่อแม่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อเด็ก ตัวพ่อแม่เองจะเป็นผู้สร้างวัฒนธรรมขึ้นมาแล้วก็ถ่ายทอดเจตคติทางวัฒนธรรมตลอดทั้งมีการฝึกฝนต่อเด็ก พ่อแม่จึงคล้ายกับเป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่เกิดจากการอบรมถ่ายทอดนั้น เจตคติและความเชื่อถือเกือบทั้งหมดในระหว่างปีแรกของเด็กจึงมีผลมาจากเจตคติและความเชื่อของพ่อแม่แม่กระทั่งเมื่อโตแล้วก็ตาม

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แก้ไขเพิ่มเติม 2556 ทั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษานักเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญกลุ่มที่ 1 จำนวน 14 โรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 1 อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมสมัยและยังเป็นโรงเรียนอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นส่วนกลางการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จึงเห็นควรศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญนำไปพัฒนาด้านภาษาต่างประเทศของคณะสงฆ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โดยการจัดเขตรับผิดชอบพื้นที่การศึกษาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน 14 กลุ่ม ซึ่งในส่วนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 รับผิดชอบในเขต 7 จังหวัด 14 โรงเรียน ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรีจังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม

2. ตัวแปรในการวิจัย

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ (ก) ระดับการศึกษาของนักเรียน (ข) การประกอบอาชีพของผู้ปกครอง
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

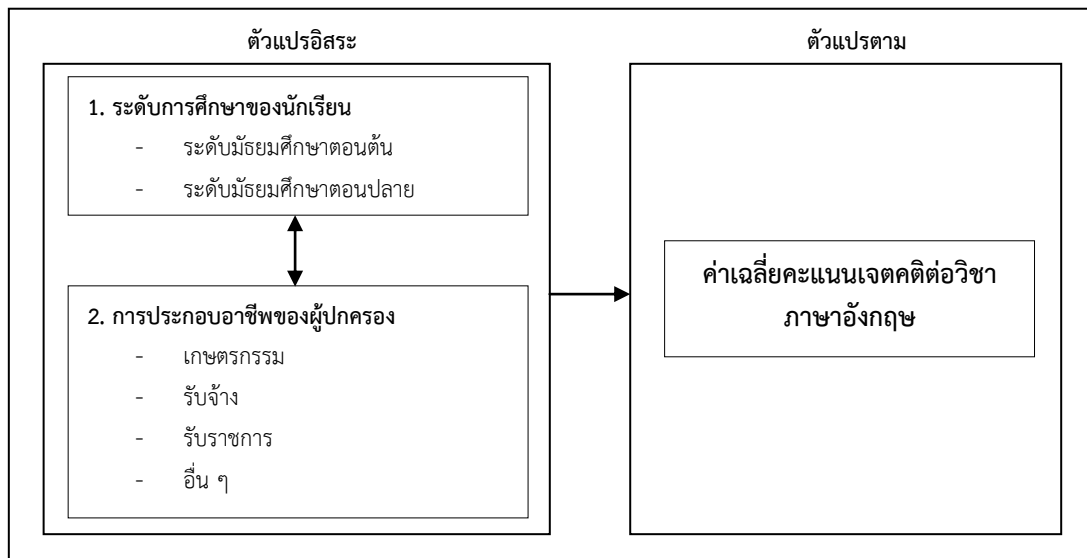
กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

(ก) ระดับการศึกษาของนักเรียน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา

(ข) การประกอบอาชีพของผู้ปกครองจำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือเกษตรกรกรรม, รับจ้าง, รับราชการและอื่นๆ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตอนต้นกับนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตอนปลายกลุ่มที่ 1 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2560 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 1,919 รูป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จากนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติปีการศึกษา 2560 กลุ่มที่ 1 โดยมีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง และขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง กำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาจำนวนนักเรียน โดยใช้สูตรของ ทาโร-ยามาเน (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, เตือนใจ เกตุษา และบุญมี พันธุ์ไทย, 2544, หน้า 125) ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดระดับกับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 โดยใช้ขนาดของประชากรเป็นจำนวน 1,919 รูป จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นจำนวน 331 รูป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาเกี่ยวกับตัวชีวิตและสาระการเรียนรู้แกนกลาง 4 สาระ ดังนี้ 1) สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) สาระภาษาและวัฒนธรรม 3) สาระภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4) สาระกับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ที่สร้างตามแบบลิเคิร์ต (Likert) โดยแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน ลักษณะของแบบวัดเจตคติ ประกอบด้วย 1) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 8 รายการ และ 2) ข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended question) จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติที่เป็นข้อความเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ แบบอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ จำนวน 2 ด้าน (1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ 12 ข้อ (2) ด้านประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีลำดับการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติจากหนังสือ รวมทั้งเอกสาร วารสารและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
2. สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยการสร้างแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษครอบคลุมความรู้สึกรักของนักเรียนที่แสดงออกต่อภาษาอังกฤษทั้งทางบวกและทางลบ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ
3. นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของเนื้อหา แล้วมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบ Item-Total Correlation แต่ละข้อมีค่า +.2 ขึ้นไปของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha)
5. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 1 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 รูป เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติได้ความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.86
6. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่ได้รับคืนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอว์วินโดว์ รุ่น 12 (SPSS Version 12) ในการวิเคราะห์ 1) สถิติบรรยาย โดยใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ 2) สถิติอ้างอิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) โดยใช้สถิติ F-test

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 47.3 นักเรียนชอบดูหนังหรือสื่อเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 42.60 ในหนึ่งวันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ใช้ภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 23.56 ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 29.30 เมื่อจำแนกตามคะแนนเจตคติรายด้าน พบว่า (1) ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.11 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วย (2) ด้านประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.13 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วย
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน โดยผลการวิเคราะห์ Simple effect และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Post hoc) โดยใช้วิธี LSD เนื่องจากค่าเฉลี่ยความแปรปรวนของประชากรไม่แตกต่างกัน
โดยพบว่า ในกรณีของนักเรียนที่อยู่ในชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ (ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว) มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน

การประกอบอาชีพของ ผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	M	SD	F-test	
				F	Sig
1. เกษตร	112	4.25	0.461	7.174	.000*
2. รับจ้าง	52	3.89	0.546		
3. ราชการ	8	4.01	0.289		
4. อื่นๆ	9	4.30	0.451		
รวม	181	4.14	0.505		

หมายเหตุ * $p < .05$

ขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน

การประกอบอาชีพของ ผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	M	SD	F-test	
				F	Sig
1. เกษตร	128	4.11	0.526	1.620	.187*
2. รับจ้าง	12	4.22	0.533		
3. ราชการ	3	4.26	0.395		
4. อื่นๆ	7	3.71	0.292		
รวม	150	4.10	0.505		

หมายเหตุ * $p < .05$

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.213$, $Sig = .006$)

อภิปรายผล

1. ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่มที่ 1 ที่มีเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.11 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วยด้านประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.13 คะแนน อยู่ในระดับที่เห็นด้วย สอดคล้องกับ สิทธิกร อ้วนสิริ (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน คุณลักษณะของนักเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน การประกันคุณภาพภายใน สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน คุณภาพของสื่อการเรียนการสอนและคุณภาพของครู ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่ามี ความสอดคล้องกัน

2. จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาและผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันอาจมีผลโดยตรงต่อเจตคติในการเรียน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างซึ่งถือว่าอยู่ในกลุ่มรายได้ต่ำอาจจะมีเวลาน้อยในการให้คำแนะนำปลูกฝัง

บุตรหลานทางการเรียนได้เพียงพอเมื่อเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่น อย่างไรก็ตามก็อาจมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่แตกต่างกันไป เช่น รูปแบบการสอนของครู สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เนื้อหาที่เรียน เป็นต้น สอดคล้องกับดวงเนตร เขยประเสริฐ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองต่อการเรียนรู้สองภาษาของเด็กปฐมวัย โดยพบว่า ในด้านความรู้ผู้ปกครองที่มีอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนรู้สองภาษาของเด็กปฐมวัย ทางด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากการวิจัยพบว่าระดับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่ม 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยและเป็นเจตคติที่ดี แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียน พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่ม 1 ยอมรับและมีใจพร้อมที่จะพัฒนา จึงเป็นนิมิตหมายอันดีในการที่จะพัฒนาก้าวไปอีกระดับ
2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีนั้นก็ขึ้นอยู่กับครูและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนด้วย ทางโรงเรียนจึงควรหาแนวทางในการร่วมมือกับผู้ปกครองโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ควรเอาใจใส่ดูแลปลูกฝังความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นพิเศษโดยเฉพาะกรณีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างหรือผู้ที่มียาได้น้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 1 เท่านั้น ควรมีการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนเอกชน เพื่อให้การศึกษาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และควรมีการศึกษาโดยแบ่งตามกลุ่มสาระ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการวัดและประเมินผลต่อไป

7. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้จากรองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี พันธุ์ไทย และอาจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันติเยะอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำแนะนำพร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมกลุ่มที่ 1 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตรวจสอบข้อมูลและแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ที่ได้ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการศึกษาและทำการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษาทุกรูป/คนคนรวมทั้งผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันจะพึงเกิดขึ้นจากการศึกษาอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพ

8. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ดวงเนตร เขยประเสริฐ. (2551). **การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองต่อการเรียนรู้สองภาษาของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุต. (2534). **การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระมหาสุุดใจ ชยวุฒโฒ, ดร. (คุณาพันธ์) และคณะ. (2560). การพัฒนาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนก
สามัญศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้. วิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมภาษาไทย. โรงพิมพ์บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
จำกัด.

พรชูลี อาชวอำรุง. (2541). การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร. ภาควิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.

รุ่งสุรีย์ สิงหาราช. (2543). การศึกษาเชิงวิเคราะห์รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่ส่งผลต่อ
เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2557). คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา.
โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, เตือนใจ เกตุษา และบุญมีพันธุ์ไทย. (2544). วิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สิทธิกร อ้วนศิริ. (2554). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 9(1), 107-125.

สุภาณี สนธิรัตน์ และคณะ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ. : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bialystock & Frolich. (1978). Variables of classroom achievement in second language
learning. *Modern Language Journal*, 62, 327-335.

Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of
attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.